

Zvonka boje, vnútri úzkosti (sv. Gregor Velký)

Napísal Balek Robert

Sobota, 18 September 2010 14:45



Svätí mužovia sa dostávajú do ťažkého boja, lebo v jednom a tom istom čase musia na jedných udrieť, druhých presviedčať; tamtým nastavujú štít trpezlivosti, na týchto vrhajú strely učenia. Ale do oboch zápasov sa púšťajú s obdivuhodnou silou a umením, lebo o vnútorných prevrátenostiach vedľa múdro poučiť a vonkajšími protivenstvami statočne pohrdajú. Týchto učia a naprávajú, tamtých trpezlivosťou krotia. Útočiacich nepriateľov vytrvalosťou zahanbujú a slabších spoluobčanov súcitom vracajú k spáse. Jedným sa stavajú na odpor, aby nestrhli aj iných, o druhých sa boja, aby úplne nezišli zo správnej cesty.

Pozrime sa, ako vojak z Božieho tábora bojuje proti obidvom. Hovorí: „Zvonka boje, vnútri úzkosti.“ Vyratúva boje, ktoré musí prestať zvonka: „V nebezpečenstvách na riekach, v nebezpečenstvách od zbojníkov, v nebezpečenstvách od vlastného rodu, v nebezpečenstvách od pohanov, v nebezpečenstvách v meste, v nebezpečenstvách na púšti, v nebezpečenstvách na mori, v nebezpečenstvách medzi falošnými bratmi.“ A dodáva, aké šípy vrhá v tomto boji proti nepriateľovi: „V námahe a lopote, často v bdení, o hlade a smäde, veľa ráz v pôstoch, v zime a nahote.“

Ale nech povie, ako bedlivo strážil a chránil aj tábor, hoci bol zaujatý toľkými bojmi. Lebo hneď dodáva: „A okrem toho na mňa deň čo deň dolieha starosť o všetky cirkvi.“ Pozrite, statočne vybojúva boje v sebe a milosrdne sa zasadzuje a chráni blížnych. Hovorí o zle, ktoré znáša, a

Zvonka boje, vnútri úzkosti (sv. Gregor Veľký)

Napísal Balek Robert

Sobota, 18 September 2010 14:45

pridáva dobrá, ktoré rozdáva.

Uvedomme si teda, aké je to namáhavé v jednom a tom istom čase zvonka znášať protivenstvá a vnútri chrániť to, čo je slabé. Zvonka podstupuje boje, lebo ho šľahajú korbáčmi, spútavajú okovami. Vnútri nosí strach, lebo sa bojí, že jeho utrpenie uškodí nie jemu, ale učeníkom. A preto im píše: „Nech sa nik neplaší v týchto súženiach; veď sami viete, že je to náš údel.“ O iných sa bál pri vlastnom utrpení, aby učenici neodmietli vyznávať vieru, keď sa dozvedia, že bol zbičovaný pre vieru.

Aká nesmierna láska! Nedbá, že sám trpí, a stará sa, aby učenici nepodľahli v srdci nesprávnemu presvedčeniu. Nič si nerobí z rán na svojom tele, a iným lieči rany v srdci. Je totiž príznačné pre spravodlivých, že uprostred bolestí a súžení nezabúdajú sa starať o dobro iných. Aj keď sami znášajú protivenstvá a trpia, starajú sa o potreby iných a učia ich. Sú ako veľkí lekári, ktorí sú ranení a chorí. Sami znášajú boľavé rany, a iným podávajú lieky na uzdravenie.

Z komentára svätého pápeža Gregora Veľkého ku Knihe Jób
(Lib. 3, 39-40: PL 75, 619-620)